

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4939/2022
09.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радмила Вучковић, адвокат из ..., против туженог „КОРЕХ MIN-LIV“ доо из Ниша, чији је пуномоћник Стефан Костић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2781/2021 од 10.02.2022. године, у седници већа одржаној 09.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2781/2021 од 10.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3109/18 од 19.01.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење туженог бр. ... од ...2018. године којом је тужили, запосленој на пословима ..., отказан уговор о раду. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљу врати на рад на пословима радног места који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима и да јој призна сва права на раду и по основу рада. Ставом трећим изреке, обавезана је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 93.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2781/2021 од 10.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 3109/18 од 19.01.2021. године, у ставу првом, у делу става другог којим је тужени обавезан да тужиљу врати на рад и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке другостепене пресуде, укинута је првостепена пресуда у преосталаом делу става другог изреке, који гласи: „На послове радног места који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима и да јој призна сва права на раду и по основу рада“, и у том делу тужба је одбачена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1.

учињене у поступку пред другостепеним судом, погрешне примене материјалног права и прекорачења тужбеног захтева, учињеног у поступку пред другостепеним судом.

Испитујући побијану пресуду у границама ревизијских навода, у смислу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку доношења другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на остале битне повреде одредаба парничног поступка, које сходно одредби члана 407. став 1. тач.2. и 3. ЗПП, могу бити разлог за изјављивање ревизије.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је код туженог била у радном односу на неодређено време на пословима Решењем туженог бр. ... од ...2018. године, заснованим на отказном разлогу из члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, тужили је отказан уговор о раду са анексима, због престанка потребе за њеним радом, те јој је радни однос престао закључно са ...2018. године, уз претходну исплату отпремнине. Радно место ... било је предвиђено Правилником туженог бр. 2485 од 09.07.2018. године о организацији и систематизацији радних места и то у оквиру службе ... која припада Сектору комерцијалног директора. Директор туженог је ...2018. године донео одлуку бр. 3826 да се изврши измена Правилника о организацији и систематизацији радних места бр. 2485 од 09.07.2018. године, услед потребе за економским и организационим променама које су последица смањеног обима посла код туженог и престанка потребе за обављањем одређених послова, међу којима су и послови Правилником бр. 3827 од 19.10.2018. године, о изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији радних места од 09.07.2018. године, чланом 1. угашено је радно место „...“. Чланом 2. став 2. предвиђено је да овај Правилник ступа на снагу даном објављивања на огласној табли туженог уз констатацију да је исти објављен 19.10.2018. године, након чега је тужени истог дана донео спорно решење бр. ... којим је тужили отказао уговор о раду са анексима. Из писмених доказа – поруцбеница туженог из новембра 2018. године и јануара 2019. године, сачињених пошто је тужили престао уговор о раду, утврђено је да их је сачинио запослени ББ, који је у њима наведен као референт набавке, а из анекса уговора о раду за овог запосленог, утврђено је да је њиме предвиђено да ће он обављати послове референта комерцијале. Из уговора о раду закљученог између туженог и запосленог ВВ 21.01.2019. године, произлази да је он запослен на радном месту референта ..., а из поруцбеница које је овај запослени упућивао пословним партнерима 2019. године, произлази да је он обављао послове референта ... Из исказа сведока ГГ, ... директора туженог, произлази да су тужила и ББ, као референти радили мање ..., односно текуће ..., док је он радио веће ..., а након што је тужила добила отказ сведок ГГ је наставио да ради текуће

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је спорно решење незаконито, јер разлози за престанак потребе за радом запосленог услед технолошких, економских или организационих промена морају бити објективни и оправдани, што се огледа у укидању послова које је запослени обављао према претходно важећем Правилнику о организацији и систематизацији послова. Уколико је Правилником о изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији послова радно место конкретног запосленог само формално укинато, а послови тог

радног места и даље егзистирају у измењеном и допуњеном акту о организацији и систематизацији, на начин што су преименовани или припојени другим пословима, или настављено њихово фактичко обављање преко других запослених, такво формално укидање радног места, а не и послова, не може се сматрати оправданим разлогом за отказ уговора о раду по основу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, јер суштински није престала потреба за обављањем конкретних послова на који је тај отказни разлог примењен.

Нижестепени судови су правилно оценили да се у овом случају ради о злоупотреби института технолошког вишка од стране туженог као послодавца, због тога што је након доношења Правилника бр.3827 од 19.10.2018. године о изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији радних места од 09.07.2018. године, обављање послова ... код туженог настављено преко других запослених у оквиру Службе ... која припада Сектору комерцијалног директора, што произлази из чињеничног стања, из чега су нижестепени судови правилно извели закључак да није дошло до престанка потребе за обављањем истих послова, нити је наступио отказни разлог из цитиране одредбе Закона о раду, због чега није било услова да тужиљи код туженог престане радни однос отказом уговора о раду. Другостепени суд је правилно оценио да тужиља, након поништаја решења којим јој је незаконито отказан уговор о раду, има право на враћање на рад, па је првостепену пресуду у том делу потврдио, правилно применивши одредбе члана 191. став 1. Закона о раду.

Неосновани су наводи ревизије да је побијаном пресудом суд задирао у самосталног туженог као привредног субјекта, који је самосталан у организацији процеса рада и самостално утврђује организациону структуру и послове који се врше у организационим јединицама. Нижестепени судови су правилно оценили законитост оспореног решења са становишта правилности примене материјалног права, јер из потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања на несумњив начин произлази да код туженог није престала потреба за обављањем послова које је обављала тужиља, те да је њихово обављање настављено, како је то правилно оцењено у побијаној пресуди преко других запослених у оквиру Службе комерцијале у Сектору комерцијалног директора, у коме је до отказа радила тужиља.

Тужени је у ревизији указивао на то да је побијаном пресудом прекорачен тужбени захтев, међутим, није указао у чему се прекорачење огледа, а из стања у списима не произлази да је у другостепену поступку дошло до прекорачења тужбеног захтева.

На основу изложеног, Врховни суд је применом члана 414. став 1. ЗПП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић